TV svekrva

Piše
Mario PADELIN
zadarskimario@gmail.com

Čime je majstorica Mrkonjca prala Hlapićevu košulju?

DJEČJI FILM U NEDELJU NAVEČER

Kada sam bio mali, onda nije bilo svih ovih zanimacija koje traju... zabavljaju našu djecu, a pošto je onaj jedini crtani film prije dnevnika trajao samo pet minuta, onda je trebalo djeci se malo i posvetiti. To se radilo tako da su se, gle čuda, kupovale i čitale knjige nekih uvaženih pisaca, a ne onih koji dospijevaju u čitanke jedino zato što su »podobni«, ili su u nekoj političkoj stranci pa su samim tim izgleda i kompetentni da nam dave djecu. Jedna od normalnih je bila i Ivana Brlić Mažuranić, a najviše naravno njen »Šegrt Hlapić«, jedno od rijetkih njenih djela koje ne vuku na opijate i u kojem nema fantastike i bajki i basni. Iskreno, volio sam tu knjigu dok sam imao 5-6 godina i srcao prva slova (da, ja sam čitao s 5 godina, vjerovali vi to ili ne. Poslije sam dodušе malo zaostao...), tako da sam baš poželio vidjeti i ekranizaciju. Bila je doduše i odlična animirana verzija, ali pošto se ja grozim i užasavam glodavaca, jednostavno je nisam mogao gledati, a da pritom ne dobijem mučninu (Šegrt Hlapić kao miš. A zašto ne kao zeko ili mačak ili psić...?). U kino nisam išao zbog nekih osobnih frustracija i škrtosti, nego sam čekao tv-premijeru i tako da smo se ove nedelje svi zajedno uvalili u skupe kožne fotelje, posluži dali slobodnu večer i upalili tv tehniku.

ŠEGRT HLAPIĆ I INTERFON

Zanimljivo je kako hrvatski dječji filmovi znaju biti stereotipni i kako se inače dobri glumci u njima znaju prenemagati. Iznimka su, naravno, oni koji su rađeni po knjigama velikana hrvatske dječje proze, kao što je to primjerice slučaj s Lovrakovim ekranizacijama pa sam slično očekivao i od ovog filma. A tko je jednom pročitao knjigu, film ne treba ni gledati, jer je sve iz knjige doslovno preneseno na platno. Ali neču ja o tome, a neču ni o malim glumcima, jer to s moje strane ne bi bilo korektno, a osobito kada sam saznao da glavni glumac, dječak od 12 godina sluša grupu »Atheist rap«, što kod mene izaziva divljenje i sigurno bih pri ocjenjivanju bio pristran. Meni su neke stvari uopće u oči i nasmijale me. Jako me, naime, zanima s kojim je detrdesetom majstorica Mrkonjca prala Hlapićevu košulju, jer takvu jarkocrvenu bolju se pamtim, a i to kako nakon nekoliko dana spavanja pod mostovima, po štaglevima i livadama, ona ostaje i dalje besprijekorno čista i opeglana. Druga stvar je pas Bundaš. On dotrči za Hlapićem kada ovaj pobjegne od kuće, a ovaj odnekud, kao da je znao da će mu trebati, izvadi uzicu za pse i do kraja filma ga doslovno vodi »uz nogu« i to jednako po sunčanim livadama i po mračnim šumama. A pas cijeli film ne zalaje pa čak ni onda kada Hlapiću prijeti opasnost, ili kada ga lopov opljačka. Ah, da. Na kraju filma se na jednoj zgradi vidi i veliki interfon, iako se radnja odigrava prije skoro sto godina. Dobro da nemaju i mobitele.

KULTURNI DOGADAJ U SITNE SATE

Evo zašto ja volim taj treći program Hrvatske radiotelevizije. Taman pomisliš da nakon američkog horrora u kojem se kolje motornom pilom treba ugasiti televizor (ustvari, trebalo ga je ugasiti čim je film počeo), a oni puste snimku koncerta u čast Drage Mlinarca, velikog Drage Mlinarca. Pa se tu kao gosti pojave i grupe Vatra, Parni valjak i Psihomodo pop, Vlado Kreslin, Massimo, Marijan Ban, nai zadranin Jimmy Matešich, Arsen, Josipa... Ma što ti više treba od toga? Mlinarec je jedan od najvećih umjetnika koje je Hrvatska ikada imala, ali poišao on živi na selu i nije subotom na »špic« i ne sudjeluje u raznim »zvijezde se prenemažu« showovima, tako mladi za njega ni ne znaju, a trebali bi o njemu učiti u školama, umjesto što im tamo pune glavu raznim nepotrebnostima. Ali, vratimo se koncertu koji je bio odličan. Šteta je samo što je prvo išao već spomenuti film, tako da je snimak kremao tek iza ponoći, ali ne treba sada gledati svaku. Svaka čast uredniciima, a Dragi dobro zdravlje i još koju obljetnicu.

AVANTURISTIČKI PODUHVAT ● U GRADSKOJ KNJIŽNICI GOSTOVALI EKSTREMNI SPORTAŠI VITOMIR MARIČIĆ I VEDRAN VUKIĆ

PEDALINOM DO JABUKE!

U Komiži su htjeli zvati policajce da nas spriječe »u ludosti«

U pomoć nam je priskočio pogranični prijestupnik, švercerski brod koji je upravo radio međunarodni incident i naši su se policajci morali pod hitno udaljiti od nas, naredivši nam da se ne mičemo s lokacije na kojoj su nas našli. Naravno, »poslušali« smo ih i brzinom munje nastavili pedalirati prema Jabuci, znajući da nam ne mogu ništa kada se približimo na 500 metara od obale

Pred konačnim ciljem - Jabukom

Krešimir BUKVIĆ

ZADAR ● U avanturistički poduhvat – pedalinama od Bijeke do otoka Jabuke prošlog su se ljeta upustila dva rijetka extremna sportaša – Vitomir Maričić i Vedran Vukić. Njih su dvojica odlučila najprije biciklama, a onda pedalinom prevaliti čak 656 kilometara, koliko je bio dug njihov adventure itinerar, zaustavljajući se usput i na strmim liticama kao i na nekoliko morskih lokaliteta. Jer, iako su si zadali nimalo lak zadatak prevaliti toliku kilometražu, naoružani tek snagom svojih mišića i naravno volje, momcima to, izgleda, nije bilo dovoljno da zadovolje svoje adrenalinske potrebe pa su pauze od pedaliranja koristili kako bi osvojili koju planinsku visoravan ili zaronili u dubine jadranskog mora.

Svoje su uspomene, uglavnom duhovite spizode, dakako uz brojne fotografije i samoironične dosjetke, podijelili sa zadarskim zaljubljenicima u extreme sport na predavanju »Pedalinom do Jabuke«, održanom u utorak u Gradskoj knjižnici Zadar u sklopu Morskog utorka i obilježavanja Dana hrvatskih knjižnica.

Poriniuće pedaline

– Često sam se znao zapitati – pa što je ovo meni trebalo dok sam osvajao inozemne planine, litice, gazio pustinjom, probijao se kroz snijeg... I onda sam odlučio, pa što se ne bih za promjenu upustio u kakav hrvatski ekspedicijski poduhvat. Nazvao sam prijatelja Vedrana i odluka je pala – pedalinama do Jabuke. Vedran je odmah prihvatio izazov pa smo se nas dvojica bez puno planiranja brzo upustili u našu hrvatsku avanturu. Nabavili smo pedaline i u par dana ju opremili koliko smo mogli dodatnom opremom, ne bismo li što lakše odpedalirali do Jabuke. Imali smo svega par dana na raspolaganju do polaska da smo pokrpali ono što se dalo pokrpati, jurcći u toj mjeri da nismo stigli ni tendu nabaviti. Kad smo krenuli, ustanovili smo da će biti puno teže nego što smo planirali. Problemi su samo iskakali, no nas se dvojica nismo dali. Pedaliranje na biciklama i nije bio neki izazov, no pedaliranje pedaline... E, to treba probati da biste znali koliko je teško, započeo je priču Vitomir.

S obzirom da momci iza sebe imaju niz odrađenih ekspedicija koje uglavnom uredno dokumentiraju, film s jednog od njihovih poduhvata bio je nominiran i na Putničkom festivalu u Sibeniku pa su Vitomir i Vedran pozvani najprije u Sibenik i prisustvovali proglašenju pobjednika, uvjereni da će bar oni biti laureati. Izmoreni, stigli su u zadnji trenutak na svečanost, saznavši da su ipak ostali bez nagrade.

– A bili su nam rekli da je nagrada sigurno naša, smije je Vedran. Sljedećeg jutra stižu u Split, gdje ih dočekuje novo neugodno iznenađenje: njihova je pedalina u međuvremenu stigla u grad, no tko će ju i kako porinuti u more, na to nisu mislili.

– Snašli smo se i okupili ekipu koji nam je pomogla porinuti pedalinu, no na jednu smo sitnicu' zaboravili, nismo začepili plovilo pa je naša pedalina popila poprilično mora, smije se Vitomir.

Problemi slijede i s brodom koji ih je s divije cure, s kojima su dogovorili snimanje dokumentarnog filma, trebao slijediti. Vlasnik se predomislio i ostavio ih na cjedilu pa su se momci upustili samostalno u pedaliranje, bez pratnje, a curama su dali svoje bicikle uz dogovor da ih prate po otocima kako bi se mogli nahraniti od luke do luke.

– No cure su zaključile da one ne znaju voziti bicikle pa su se ukrcale u katamaran do Brača. A nas dvojica smo lagano krenuli put mora da bih ja već nakon nekoliko okretaja pedalama zaključio da su moja stopala u patikama prevelika za pedaliranje i da ću morati pedalirati bos ako želim uopće okretati pedale. Sto ću, nije mi bilo drugo nego izuti se i krenuti, nastavlja Vitomir.

Policija ih ipak zaustavila

U Braču nalaze brodsku pratnju do Hvara, jednog čovjeka koji ih pristaje pratiti samo za 10 pivа dnevno.

– Razveo se čovjek od žene, prodao sve što je imao i sada s 200.000 eura u džepu živi na brodu. Super lik koji je do Hvara bio toliko pijan da se pred uplovljavanje u hvarsku luku presvukao u gusara i tako maskiran u kapetana Sparrowa zajedno s nama ušao u Carpe Diem i naručio viski, smije se momci.

Kapetanu Sparrowu je bilo toliko dobro s momcima i djevojkama pa se odlučio produžiti s ekipom i do Visa.

– Otkačen neki tip, dobro smo se zabavljali. Zaustavili smo se i u Zelenoj špilji, a u Komiži smo dobili i male sljedbenike – malšane iz mjesta koji su htjeli s nama. Naravno, rodili smo im pop...ili, a nama su nakon toga dsu ludi i da čemo poginuti, da će zvati policija da nas spriječe. No, nas nitko nije mogao zaustaviti, a kako bismo se jot bolje vježbali, zakačili smo Vedrana izmedu dvije stijene iznad mora i neko vrijeme vježbali hodanje po špagu. Uz to, vježbali smo se i pentranju po liticama, što je posebno interesantno u Zelenoj špilji jer svaki je pad u more pa nema nikakve opasnosti od ozljede. U Komiži smo dogovorili jedan brod da dođe po nas na Jabuku, starog iskusnog morskog vuka Šimu Zankija koji je imao zadatak dovesti i cure kako bi snimile zaključne kadrove naše reportaže. On nas je tražio svega 1.000 kuna za to, naspram nekih drugih koji su tražili i po nekoliko tisuća ističe Vitomir.

Sljedeća etapa je bio otočić Bršnik gdje je Vedran imao prilike zaroniti, a gdje su prenočili prije završene etape putovanja.

– Zavrsna etapa je bila i najluđa – sami ta otvorenom moru, noge ne osjećamo od pedaliranja, pedalina se vuče svega 3,5 čvora, vrućina prži... No, mi se ne damo, glazba svira s improviziranih zvučnika, uživamo i onda odjednom – policija, nas naći veći strah putovanja.

– Rekao sam ti da će nas pokupiti, sad češ vidjeti kad nas kažne, uznemiren je Vedran. No, ja odmahujem glavom: negativan si, to je neki talijanski gliser, nismo mi tako nesretni, priča Vitomir.

I kako se »talijanski gliser« sve više približiva pedalini, momci uočavaju hrvatski grb.

– Znali smo da smo najeb..., smije se Vitomir i Vedran i dodaja da su za tu situaciju već imali pripremljenu spiku – nismo znali, pa zar se to ne smije?!

– Gledali su – miru i zadovoljstvu, čisti Zen zbog uspješnog kraja naše jadranske avanture, zaključuje Vitomir.

Avantura pedalama je trajala 12 dana, momci naglašavaju kako je u pripremi i dokumentarni film te da svi zainteresirani njihove poduhvate mogu pratiti na stranici ekspedicija.net. Svojim aktivnostima nastoje uvijek dati i humanitarnu notu, skupljajući sredstva i pomažući humanitarne projekte, posebice kada su u igru uključeni i financijski dobro potkovani sponzori.

Djeca u Komiži molila su momke da ih povedu sa sobom

Zanimljivi gosti u Gradskoj knjižnici

Vedran u špagu

Vitomir na vrhu jabuke

Audi
Napredak kroz tehniku

WORLD CAR OF THE YEAR 2014 WORLD CAR AWARDS

Izaberite jedan od Audi A3 modela!
Svjetski automobil godine po akcijskim cijenama!

Audi A3 Limousine
već od 187.427 kn
Audi A3 Sportback
već od 157.979 kn
Audi A3
već od 151.183 kn

Akcija se odnosi na ograničeni broj vozila s lagera dostupnih odmah.
Više informacija doznajte na www.audi.hr
ili kod ovlaštenog Audi partnera.

OSIJEK: AutoZubak, Martina Divalta 326, tel.: 031/ 562 310; RIJEKA: Porsche Inter Auto Rijeka, Šurinjska cesta 2c, tel.: 051/208 270; SPLIT: Audi centar Split, Kraljа Držislava 51, tel.: 021/ 682 200; ZADAR: Auto Hrvatska Automobili, F. Lisice 85, tel.: 023/ 344 814; ZAGREB: AutoZubak, Ljudevita Posavskog 7a, Sesvete, tel.: 01/ 2030 200; Porsche Inter Auto Jankomir, Velimira Škorpika 21-23, tel.: 01/ 5501 900

Kombinirana potrošnja goriva: 3,8-7,0 l/100km.
Kombinirana vrijednost specifične emisije CO_2: 99-162 g/km. Slika je simbolična.

4 GODINE JAMSTVA